

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Пазарджик, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно гражданско дело № 20225200500348 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

С решение на Пещерски районен съд №187 от 25.02.2022г. постановено по гр.д.№20215240100589 по описа на съда за 2021г., по иска по чл. 109 от ЗС на Н. Т. Ф., ЕГН-***** , адрес гр.П., ул."С."№ 18, е осъден Т. С. А., ЕГН-***** , адрес гр. П., ул."С."№18, да преустанови действията, с които пречи на спокойното и необезпокоявано ползване на имота на ищцата Н. Т. Ф., като прекрати отглеждането на животни /прасе/ в съсобствения недвижим имот и сграда с идентификатор 56277.502.1005.5.

Отхвърлени са исковете по чл. 52 във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД на Н. Т. Ф., ЕГН:***** , адрес гр.П. ул."С."№ 18, да се осъди Т. С. А., ЕГН-***** , адрес гр. П., ул."С."№18, да заплати на ищцата обезщетение в размер на 3000 лева, за претърпени неимуществени вреди от възпрепятстването на спокойното ползване на имота и дискомфорта, който изпитва от миризмата, популациите от насекоми и шума, свързани с наличието на животно-прасе, отглеждано от ответника в съсобствения ѝ имот,

без нейно съгласие за периода от 16.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата.

Със същото решение е отхвърлен иска квалифициран от съда по чл. 109 от ЗС на Н. Т. Ф., ЕГН-***** , адрес гр.П., ул."С."№ 18, да се осъди Т. С. А., ЕГН:*****, адрес гр. П., ул."С." №18, да прекрати действията - снимане и видеозаснемане на ищцата или членовете на семейството ѝ, както и да се премахнат камерите, поставени на съсобствените им сгради, да се въздържа и за в бъдеще от подобни актове, с които се нарушава правото ѝ на личен живот и неприкосновеност, както и облигационните икове по чл. 52 във връзка чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за осъждане ответника да ѝ заплати обезщетение в размер на 3000 лева за претърпените от ищцата неимуществени вреди в резултат на тези действия за периода от 23.04. 2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата. Ищцата Н. Т. Ф., ЕГН-***** , адрес гр.П., ул."С."№ 18, е осъдена да ЗАПЛАТИ на Т. С. А., ЕГН:*****, адрес гр. П., ул."С."№18, разноси в размер на 1200 лева. Ответникът Т. С. А., ЕГН-***** , адрес гр.П., ул."С." № 18, е осъден да ЗАПЛАТИ на Н. Т. Ф., ЕГН-***** , адрес гр. П., ул."С." №18, разноси в размер на 242,5 лева.

Решението се обжалва с въззивна жалба, с вх. №1502 от 06.04.2022г. подадена от ищцата Н. Т. Ф. чрез пълномощника си адв. М. П. от АК-Пазарджик в срока по чл.259 ал.1 от ГПК в частите, в които са отхвърлени заявените от последната искиви претенции, с доводи за порочност на съдебния акт като неправилен, необоснован, постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че съдът е изложил мотиви, които вътрешно си противоречат, както и възприемането от съда на оспорената от жалбоподателя експертиза. Противоречието се изразявало в това, че от една страна съдът приел, че отглеждането на прасето от ответника е в нарушение на нормативните правила, приемайки за основателна претенцията по чл.109 от ЗС за преустановяване на действията на ответника пречеши ѝ да ползва спокойно и необезпокоявано имота, като прекрати отглеждането на животни /прасе/ в съсобствения имот и сграда, което според жалбоподателя е една от предпоставките за уважаване на иска по чл.45 от ЗЗД. Счита, че съдът неправилно е приел, че ищцата не е претърпяла описаните в исковата молба неимуществени вреди от възпрепятстването на

спокойното ползване на имота и от дискомфорта, доколкото съдът приел, че именно поради неспазване на нормативните изисквания за отстояние „има миризми, мухи, чува се шум“. Поддържа, че изводът на съда за липса на търпени от ищцата неимуществени вреди противоречи на възприетата от него фактическа обстановка и на събраните доказателства, включително и на свидетелските показания. Цитират се част от свидетелските показания на св. К. за оплакванията и притесненията на ищцата във връзка с присъствието и отглеждането на животното. Счита, че безспорно по делото са доказани негативните емоции и притеснения, които Ф. е изпитвала и представляващи негативна промяна в психическото ѝ състояние имащо характеристиката на неимуществена вреда по смисъла на чл.52 във връзка с чл.45 от ЗЗД. Необосновано и постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила било обжалваното решение по отхвърления иск за преустановяване заснемането/видеозаснемането на ищцата на членовете на семейството и имотите ѝ и за премахване на камерите от съсобствените сгради. Счита, че в тази част решението е лишено от мотиви, като съдът само изложил част от фактическата обстановка и доказателствата, според които безспорно било налице заснемане /видеозаснемане без съгласието на ищцата в съсобствения ѝ имот. Счита, че съдът неправилно отказал да събере поискано от ищцата доказателство-полицейска преписка за разпорежданията на полицията дадени на ответника А., с които последният отказал да се съобрази и че в същата се съдържали данни за проверките, направени от полицейските служители. Счита, че претенцията ѝ е доказана и от разпитаните по делото свидетели, установили, че видеозаснемането продължава. Счита, че необразуването на досъдебно производство, не означава, че деянието не е противоправно, доколкото се нарушава абсолютното право на едно лице, като правото на неприкосновеност на личността и правото на собственост. Цитират се норми от Конституцията на РБ-чл.32 ал.1 и ал.2 за забрана следенето, фотографирането, филмирането, записването или подлагане на други подобни действия на всеки гражданин, без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие. Цитират се и норми от ЗЗЛД –параграф 1, т.1,2, 3,4 и Регламент ЕС №2016/679 на ЕПС от 27.04.2016г. определяни понятието „лични данни“; чл.26.“а“ от Директива 95/46 и решение от 11.12.2014г. - Rune ль C-212/13, т.22, според които всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име, с което

исковият съд не се съобразил. Твърди се, че от доказателствата било установено, че ответникът е поставил две камери за наблюдение, насочени към двора и имотите в него, без съгласието на ищцата, като едната камера била поставена на постройка, която не е собственост на ответника, а на ищцата, като не било искано разрешението ѝ дори за поставяне и че наличието на двете камери, насочени и заснемащи общия двор и входната врата било установено от разпитаните свидетели, с известно разминаване в показанията на св.Н.. Подробно се коментират и анализират показанията на разпитаните по делото свидетели и във връзка с видеокамерите и заснемането с тях, както и преживените негативни изживявания от ищцата и от членовете на семейството ѝ от поставените камери. Жалбоподателката заключава, че е била подложена лично тя и членовете на семейството ѝ от ответника на непрекъснат и до момента стрес без тяхно съгласие да бъдат следени, фотографирани или записван без законово основание и възможност записите на бъдат гледани от всяко лице, на което бъдат предоставени от ответника. Счита, че деянието на А. представлява правонарушение и необосновано засягане на правото на личен живот довело до търпените негативни психични изживявания, като това представлявало и противоправно поведение по смисъла на чл.45 от ЗЗД, нарушаващи общата забрана да не се вреди другиму и накърнява правно защитено имуществено или неимуществено благо на друго лице, като всяка негативна промяна в психическото състояние на човека представлявало неимуществена вреда по смисъла на закона. Моли да се отмени решението в обжалваните отхвърлителни части и се уважат предявените искове. На основание чл.266 ал.3 от ГПК жалбоподателят моли да се изиска от РП-цялата преписка с №2261/21г. по описа на РП-Пазарджик, ТО-П., образувана по жалба на ищцата в РУП-П. с №315000-1951/26.04. 2021г., събирането на която е отказано от въззивната инстанция.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната по спора страна Т. С. А. от гр.П. чрез пълномощника си адв.В. И., с вх.№2128 от 19.05.2022г., в който въззивната жалба се квалифицира като неоснователна по същество. Поддържа, че решението на РС-П. е правилно и законосъобразно и се моли жалбата срещу него да бъде отхвърлена. Доводите в жалбата се определят като неоснователни и че няма допуснати процесуални нарушения от съда. По отношение на приетата от съда експертиза се поддържа, че ищцовата страна не е направила искане за друга експертиза във връзка с направеното оспорване и че според заключението на приетата

експертиза животновъдният обект отговаря на всички изисквания на Наредбата за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни на територията на община П.. Коментира се, че ограниченото по чл.17 т.4 от Наредбата се отнася за новоизградени обекти, а не за съществуващи такива, какъвто представлявал настоящия, регистриран през 2006г. и че същият отговаря на Наредба №44/2006г. за ветеринарно-медицинските изисквания към животновъдните обекти в регулацията на населените места, и без да е искано съгласието на ищцата тази постройка да се използва за отглеждане на животни. Твърди се, че ответникът отглежда свине за лична консумация в този обект от 2006г. до 2021г. без да е имало възражение от страна на ищцата и че от 25.12.2021г. няма свине в обекта. Счита, че по делото не е доказано наличие на миризми, шум, мухи и мишки. По отношение на камерите поддържа, че същите са поставени за наблюдение в обектите в двора му-гаража и амбулаторията, предвид опасена от евентуално посегателство, както от външни хора, така и от ищцата и семейството ѝ, поради силно влошените отношения. Счита, че няма нищо незаконно предвид на факта, че на наблюдаваните обекти има предупредителни стикери, че обектът е под постоянно видеонаблюдение. Бил принуден да направи това заради заплахи за отравяне на прасето и че по повод поставените от страната камери е имало сигнал от ищцата до РП-П. приключил с постановление за липса на данни за извършено престъпление. Моли да се потвърди обжалваното решение. Няма взето отношение по направеното от ищцата в жалбата доказателствено искане по реда на чл.266 от ГПК. В съдебно заседание пълномощникът на ответника адм.И. не възражава по така направеното доказателствено искане. Същото е оставено без уважение от въззивната инстанция като неотнормено към предмета на спора и предвид на събраните по делото други писмени и гласни доказателства.

Пазарджишкият окръжен съд при условията на чл.269 от ГПК провери валидността и допустимостта на обжалваното решение, а по неговата правилност съобрази изложеното във въззивната жалба на Н. Т. Ф. с вх.№1502 от 06.04.2022г. и за да се произнесе взе в предвид следното:

Предявени са множество обективно съединени искове с правно основание в чл.109 от Закона за собствеността и по чл.45 във връзка с чл.52 от Закона за задълженията и договорите.

В исковата си молба против Т. С. А., с ЕГН-***** от гр.П., ул.“С.“

№18, ищцата Н. Т. Ф., ЕГН-*****, живуща на същия адрес, твърди, че с ответника са съсобственици на ПИ с идентификатор 56277.502.1005, включително на жилищната сграда, в която двамата живеят на отделни етажи. Отношенията им били обтегнати и водени помежду им множество съдебни дела. Твърди, че ответникът не желал да се съобрази с факта, че не е едноличен собственик на имота и категорично отказва да зачита правата на ищцата като съсобственик, правото ѝ на личен живот, като в резултат на действията му последната и семейството ѝ били под постоянен стрес, като същите не желаят повече да търпят неправомерното му поведение и вредите които им нанася с действията си. Твърди, че от средата на м.април 2021г. в двора започнало да се чува квичене, наподобяващо звук издаван от прасе и започнало да мирише доста неприятно. Ищцата установила, че в една от постройките на двора се намира прасе, което издава тези звуци. Твърди, че никой не я е уведомил, че в съсобствения ѝ двор и постройка, ще се отглежда прасе. Потърсила съдействието на органите на МВР, полицейски патрул посетил имота и констатирал, че действително в двора, в една от постройките има прасе и полицейските служители посъветвали ищцата да уведоми незабавно общинските служби, които били длъжни да предприемат съответните проверки и да констатират евентуални нарушения и да наложат наказания на виновните лица и да предприемат мерки за извеждане на прасето от имота ѝ. По изпратена от ищцата жалба до Община П. с исканията си по извеждането на животното, последната не предприела действия и била уведомена, че действащата към момента наредба нямала отношение към отглеждането на прасето предвид приемането ѝ през предходната година. Твърди ищцата, че съгласно Наредба за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни на територията на Община П. /приета с решение №137 от 30.09.2020г. ,изменена и допълнена с решение №197 от 28.01.2021г. на ОБС-П./, регулираща обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селско-стопански животни в населените места на територията на Общината, както и ограниченията и забраните за отглеждането им, изрично в чл.17 т.4 било записано, че се забранява отглеждането на животни в съсобствени парцели без писмено съгласие на всички съсобственици, като описаният от ищцата случай бил именно такъв, тъй като била съсобственик на ПИ с идентификатор 56277.502.1005 и че не е давала съгласие, включително и писмени за

отглеждане на прасе в съсобствения имот. Счита, че от страна на общината няма никакъв контрол в това отношение спрямо ответника, намиращ се в служебни правоотношения с Общината. Ищцата потърсила помощ и от органите на БАБХ, които до момента не извършили проверка на мястото, обитавано от прасето и дали това отговаря на нормативните изисквания на Наредба №44 от 20.05.4.2006г. за ветеринарно-медицинските изисквания към животновъдните обекти в регулацията на населените места както и дали са спазени изискванията на чл.4а и чл.11 от Наредбата, като само била уведомена, че за обекта имало регистрация като животновъден обект. Счита ищцата тази регистрация за незаконосъобразна предвид липсата на дадено от нейна страна съгласие постройката, в която се намира прасето да бъде използвана за отглеждане на животни, да бъде регистрирана за животновъден обект, да е преотстъпвала и ползването ѝ, и счита, че следва да бъде извършен инцидентен съдебен контрол на издаденото разрешение/удостоверение за регистрация. Сочи, че всекидневно в двора ѝ се разнася неприятна миризма, засилваща се воня със затопляне на времето, изпълнен е с мухи, като ищцата се чуди как да се предпази от разнасянето на зарази, доколкото разстоянието от прозореца /вратата на жилището/ ѝ до постройката с прасето е около 5/пет/ метра. Счита, че не са спазени и изискванията на Наредбата за реда и условията за гледане на животни и птици /приета с решение №654 от 31.07.2007г. на ОбС-П., протокол №53, отм. с решение №136 от 30.09.2020г. на ОбС-П./, действала по време на регистрацията на животновъдния обект, включително и относно отстоянията от жилищната сграда и регулационната линия. Моли да се осъди ответника да преустанови действията си с които пречи на спокойното и необезпокоявано ползване на имота ѝ, като прекрати отглеждането на животни /прасе/ в съсобствения на страните недвижим имот и сграда с идентификатор 56277.502.1005.5, както и да се осъди да ѝ заплати обезщетение в размер на 3000лв за претърпени неимуществени вреди от възпрепятстването на спокойното използване на имота и дискомфорта, който ищцата изпитва от миризмата, популациите на насекоми и шума, свързани с наличието на животно-прасе, отглеждано от ответника в съсобствения им имот без нейно съгласие за периода от 16.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата Н. Ф. твърди още в исковата си молба, че в края на м.април-на

23.04.2021г. установила, че върху една от постройките в двора са поставени две камери за наблюдение, насочена към двора и имотите в него, извършено от ответника Т. А., без да е поискал писмено или устно съгласието ѝ тъй като част от същата постройка където са поставени била на ищцата. Цитира се Конституцията на РБ забраняваща следене, фотографиране, записване и други на всяко лице, без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените в закона случаи. Потърсила съдействието на полицейски патрул за констатиране на изложеното, който постел дома ѝ и констатирал, че действително в двора, върху една от постройките има монтирани видеокамери. Ищцата подаде жалба до РУП-П. в която изразила и категорично се противопоставила да бъде снимана, като след проверки ответника бил предупреден с протокол по ЗМВР да прекрати незабавно незаконното видеозаснемане като заявената от него позиция пред органите на МВР била, че той е поставил камерите и че отказва да прекрати незаконните си действия. Ищцата твърди, че получила както и членовете на семейството ѝ получили огромен стрес от възможността без тяхно съгласие да бъдат следени, фотографирани или записвани без да има предвидените законови основания. Твърди, че не знае кой има достъп до направените записи, но че по този начин са ѝ нарушени и правата свързани със защита на личните ѝ данни, като твърди, че от това са засегнати и малолетни деца и евентуални кадри с тях, и биха могли да бъдат обект на престъпни действия и нарушават правата им по Закона на закрила на детето. Моли да се осъди ответника да прекрати действията по снимане /видеозаснемане на ищцата или семейството ѝ, да бъдат премахнати камерите, поставени на съсобствените сгради и да се въздържа и за в бъдеще от подобни актове, с което се нарушавало правото на ищцата на личен живот и неприкосновеност, както и да бъде осъден да ѝ заплати обезщетение в размер на 3000лв за претърпените от нея неимуществени вреди в резултат на тези действия за периода от 23.04.2021г. до датата на подаването на исковата молба-02.06.2021г., ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата. Окончателно формулираният петитум на исковата молба е: **1.** Да се преустановят действията, с които на ищцата се пречи на спокойното и необезпокоявано ползване на имота си като прекрати отглеждането на животни/прасе/ в съсобствения на страните имот и сграда /с идентификатор 56277.502. 1005.5/, както и ответникът Т. С. А. да бъде осъден да заплати на ищцата Н. Т. Ф.

обезщетение в размер на 3000лв за претърпени неимуществени вреди от възпрепятстването на спокойното ползване на имота на ищцата и дискомфорта, който същата изпитва от миризмата, популациите от насекоми и шума, свързани с наличието на животно /прасе/, отглеждано от ответника в съсобствения на двамата имот, без съгласието на ищцата, за периода от 16.04.2021г. до датата на подаването на исковата молба-02.06.2021г. ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата; 2. Да се преустанови снимането/видеозаснемането на ищцата и на членовете на семейството ѝ, включително и на имотите ѝ, както да бъдат премахнати /преместени/ камерите от съсобствените на страните сгради както и ответникът Т. А. да бъде осъден да заплати на ищцата Н. Ф. обезщетение в размер на 3000лв за търпените имуществени вреди представляващи негативни психични изживявания /чувство на безпокойство, стрес, безсилие, страх, притеснение/ от видеозаснемането, монтирането и насочването на камерите към ищцата и членовете на семейството ѝ без нейно съгласие, от непрекъснато наблюдение, следене, заснемане и поддържане на това състояние за периода от 223.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по предявените иски Т. С. А. чрез пълномощника си адв.И. от АК-Пазарджик, в който се излагат доводи за неоснователност на предявените иски и се иска да бъдат отхвърлени с присъждане на разноските направени от ответника. Признават се факти и обстоятелства твърдени от ищцата по делото, а именно че страните са роднини-леля и племенник/ и че двамата са съсобственици на поземления имот, цитиран в исковата молба, както и факта на влошени отношение и че ответникът отглежда прасе, в кочината, която е регистрирана като животновъден обект, който отговаря на всички изисквания на Наредбата за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни на територията на Община П., цитирана в исковата молба. Посочва, че цитираното ограничение по чл.17 т.4 от наредбата се отнася за новоизградени обекти, а не за съществуващи такива, какъвто представлява обекта предмет на делото. Твърди се, че въпросният обект отговаря и на изискванията на Наредба №44 от 2006г.- за ветеринарно-медицинските изисквания към животновъдните обекти в регулацията на

населените места, която ответникът като ветеринарен лекар /твърди, че има такава специалност/, познава отлично. Затова поддържа, и че по тази причина е регистрирал процесния обект, законността на чиято регистрация се оспорвала от ищцата предвид липсата на съгласие от нейна страна, постройката да бъде използвана за отглеждане на животни, доколкото според ответника такова съгласие не се изисква при положение, че въпросната постройка винаги е ползвана от него за същата цел, а при смъртта на баща му там също е било отглеждано прасе в продължение на години, което обстоятелство било известно на ищцата, която също отглеждала прасе в друга част на постройката допреди няколко години. По отношение на шума и миризмите ответникът А. оспорва твърденията на ищцата защото такива напълно липсвали. Твърди се, че в кочината има течаща вода, при двукратно миене на ден поради което от хигиенна гледна точка условията в обекта били безупречни. Допълва, че въпросното прасе не издава никакъв шум, изобщо не квичи, което било изненада за ответника, като обратното твърдение в исковата молба било неправдоподобно. Сочи, че е ветеринарен лекар с 20-годишен професионален стаж и дълъг опит в отглеждането на прасета и е много добре запознат как следва да се отглеждат, за да ги няма шума и миризмите. Твърди, че свинарника е снабден със стопанска и питейна вода, с алуминиева дограма, като на прозореца има комарник, което изключва достъп на мухи, комари и други насекоми, мишки, плъхове и други гризачи. Допълва още, че външната страна на свинарника ежеседмично се третира с препаратата “Аджита“, унищожаваш мухите ако кацат по стената, и който препарат е ефикасен и скъп, осигуряващ максимален комфорт на прасето, като предвид на посочените полагани грижи, животното няма основание да квичи и да издава миризми. Заклучава, че прасето е отглеждано съгласно всички нормативни изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждането на селскостопански животни. Оспорва и определя като голословни твърденията на ищцата, че не са спазени изискванията на наредба за реда и условията за отглеждане на животни и птици на ОбС-П. от 2007г, отменена 2020г, която не е действала по време на регистрацията на обекта, станало на 15.03.2006г., регистриран на основание чл.51 от Закон за ветеринарномедицинската дейност. Сочи, че въпросната Наредба е издадена въз основа на Наредба №7 за хигиенните изисквания за здравна защита на селищната среда на Министерството на здравеопазването /отменена на

17.05.2011г./, с което се навежда извода, че на тази наредба ѝ липсва нормативна основа, а като подзаконов нормативен акт тя не може да съществува самостоятелно. Твърди още, че от своя страна в цитираната Наредба №7, няма изисквания за отстояния при отглеждане на свине под 50броя. Допълва, че според изискванията на ЗВД от 23.02.2018г. животновъдните обекти подлежат на регистрация и пререгистрация съгласно чл.137 от ЗВД, като въз основа на тези изисквания животновъдния обект е пререгистриран на 15.05.2018г. с удостоверение №101/12392г. от същата дата.

По отношение на претенциите на ищцата за камерите ответникът сочи, че същите са поставени за наблюдение на обекти на ответника в двора-гаража и амбулаторията му, поради страх от евентуално посегателство, както от външни хора така и от страна на ищцата и семейството ѝ, предвид силно влошените помежду им отношения. Твърди, че няма нищо незаконно в поставянето им, предвид на факта, че на наблюдаваните обекти има предупредителни стикери, че обектът е под постоянно видеонаблюдение. Ответникът бил принуден на направи това поради отправени заплахи за отравяне на прасето и поради прекъснат от ищцата достъп на питейна вода до свинарника, за което нейно самоуправно действие сигнализирайл Прокуратурата в гр.П.. Посочва, че по повод поставените от него камери срещу него имало от страна на ищцата сигнал в РП-П., която излязла със становище за липса на данни за извършено престъпление. Моли да се отхвърлят исквете на ищцата Н. Ф. предявени срещу него като неоснователни с присъждане на разносните направени от ответника в производството.

И двете страни сочат писмени и гласни доказателства.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

По делото няма спор, а това се установява от събраните по делото доказателства, че страните по спора ищцата Н. Т. Ф. и ответника Т. С. А. живеят и обитават отделни етажи от жилищна сграда на един и същи административен адрес- в гр.П., на ул.“С.“ №18, в ПИ с идентификатор 56277.502.1005.

По делото няма спор, че ответника Т. С. А. по образование и по професия е ветеринарен доктор, който има ветеринарна амбулатория на

процесния адрес, както и барбекю. На същият е издадено удостоверение за регистрация на животински обект №101/12392 от 15.05. 2018г. от директора на Областна дирекция по безопасност на храните-Пазарджик, според което лицето притежава животновъден обект -лично стопанство, с предназначение за отглеждане на свине, с капацитет до 2бр. и който обект се намира на адреса гр.П., ул.“С.“ №18, който и има съответните GPS координати, и който обект отговаря на ветеринарномедицинските изисквания. В удостоверението е посочено още, че в животновъдния обект се отглеждат 1бр прасе, с предназначение- за продукция и при технология за отглеждане- екстензивно. Отражено е още, че обектът е одобрен с протокол от 14.05.2018г. от комисия, назначена със заповед №К-121 от 06.02.2018г. на директора на ОДБХ-Пазарджик и че същият обект е вписан в регистър на областна дирекция по безопасност на храните-Пазарджик и в ИИС на БАБХ Вет.ИС с ветеринарен регистрационен №...-0251 и нов регистрационен номер ... Съгласно извлечение от регистъра на обекти с епизоотично значение на името на Т. С. А., към дата 15.06.2006г., според който към посочената дата в животновъдния обект на Т. А. са отглеждани два броя свине, всяка с отделен идентификатор и куче, също със свой идентификатор, като свинете са отглеждани до 25.12.2007г., а кучето е отглеждано до 24.09.2019г.Съгласно същия регистър към 10.01. 2011г. в процесния животновъден обект са регистрирани свиня, собственост на „Папикс ЕООД и куче Д., като свинята е отглеждана до 10.01.2011г., а кучето до 24.09.2019г., като последното е в обекта от 18.09. 2005г. Към дата 23.05.2014г. в обекта според същи регистър са регистрирани свиня и куче, като регистрацията на свинята е до 20.12. 2014г. а на кучето до 24.09.2019г. Според регистъра през всяка от следващите години 2015г., 2016г., 2017г., 2018г., 2019г., 2021г. са били регистрирани в животински обект на посочения адрес на ответника А. свиня и куче, негова собственост, като регистрацията на свинете е приключвала в края на съответната календарна година през месец декември, като последната регистрация на свиня в животновъдния обект на А. е от 16.04.2021г., съгласно данните от същия регистър. Ищцата Н. Т. Ф. е депозирала жалба до Община П., с вх.№94Н-183-2 от 20.04.2021г. в която са възпроизведени същите факти и обстоятелства описани в исковата молба и е направено искане за предприемането от общината на незабавни мерки за извеждането на животно от двора ѝ, да се установи на кого е същото, кой го отглежда и при какви условия и

реализиране на съответната по закон отговорност, като е цитирана Наредбата за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни на територията на община П., като се акцентира на липсата на дадено от нея съгласие за отглеждане на прасе в съсобствения имот. В жалбата си до РУП-П. отново ищцата акцентира на липсата на дадено от нейна страна съгласие за заснемането ѝ както и на семейството с поставени в имота камери и се противопоставя на такова заснемане. Посочва, че е констатирала на място, че едната от камерите за видеонаблюдение е поставена на съсобствен имот който обитава с идентификатор 56277.502.1005, като камерата е била поставена на една от сградите в имота, насочена към двора и имотите в него, като предполага, че камерата е поставена от съсобственик без изобщо да е искал писмено или устно съгласие от нейна страна, като в жалбата си ищцата се позовава и на норми от Конституцията на РБ. Отправено искане за прекратяване на тези действия и за премахване на камерата от двора, установяване на нарушителя и да бъде предупреден да се въздържа от подобни актове за в бъдеще, защото ѝ се нарушава правото ѝ на личен живот и неприкосновеност и се противопоставя тя и семейството ѝ да бъдат заснемани. По жалбата до полицията РУП е извършило проверка и е отговорило на ищцата, че установеното лице Т. С. А. е предупреден на основание чл.65 от ЗМВР да не извършва записи, заснемане или фотографиране спрямо ищцата или член на семейството ѝ без тяхното съгласие и че всички спорни въпроси да бъдат решавани по установения по закона ред и че събраните от проверката материали са изпратени на Районна прокуратура-Пазарджик териториално отделение П.. С допълнително писмо от РУ-П. от 21.03.2021г. на запитване на съда е отговорено, че по процесната жалба на ищцата е образувана преписка №2216 от 18.05.2021г по описа на ТО П. при РП-Пазарджик, като жалбата с вх.№315000-1951 от 26.04.2021г. по описа на полицията, е изпратена по компетентност на прокуратурата на 15.06.2021г. Съгласно удостоверение за регистрация №655 от 15.05.2018г. издадено от Обл.ДБХ-Пазарджик, е налице животновъден обект-;Лично стопанство, предназначено за отглеждане на свине с капацитет до 2бр, с отговорно лице собственик Т. С. А. с адрес на обекта гр.П., ул.“С.№18, обл.Пазарджик и с посочени GPS координати, като в момента в животновъдния обект се отглежда екстензивно 1бр.свиня, като обектът е одобрен с протокол от 14.05.2018г. от комисия назначена със заповед на директора на ОДБХ-

Пазарджик, №К-121 от 06.02.2018г. и че обектът е вписан в регистъра на дирекцията и е с ветеринарен регистрационен номер. Данните са същите както в удостоверение за регистрация на животновъден обект №101/12392 от 15.05.2018г. Приложен е и протокола на комисията назначена със цитираната заповед на директора на ОДБХ-Пазарджик, от 14.05.2018г. в състав от двама главни инспектори в отдел „ЗЖ“, според който комисията е установила на място, че за отглеждане на прасета за лични нужди са създадени много добри услови-масивна бетонна постройка, устроена по начин непозволяващ достъп на други животни и гризачи, снабдена с чешма с питейна вода, изградена канализация, което е мотивирало комисията да реши да се издаде удостоверение за регистрация образец ЗЖ-17, съгласно чл.37 на животновъден обект №...-0251/ по регистъра на ОДБХ-Пазарджик/ - лично стопанство за прасета за угодяване в гр.П.,ул.“С.“ №18, собственост на доктор Т. А..

Съгласно скица на ПИ с идентификатор 56277.502.1005 /издадена от

СГКК -гр.Пазарджик №15-166775-23.04-2015г./, имотът е с адрес гр.П., ул. “С.“ №18, процесият имот е с площ от 471кв.м.,

ниско застрояване, като в него са разположени осем сгради-**1.**сграда №56277.502.1005.1 с площ от 24кв.м.,на 1 етаж, с предназначение-хангар ,депо;**2.**Жилищна сграда 56277.502.1005.2, със застроена площ 120кв.м., на 2етажа;**3.**сграда 56277.502.1005.3 със застроена площ от 20кв.м., на един етаж, с предназначение-друг вид сграда;**4.**селскостопанска сграда 56277.502.1005.4, застроена на 10кв.м.,на един етаж;**5.**селскостопанска сграда 56277.502.1005.5, на 12кв.м., на един етаж;**6.**сграда-хангар депо, гараж 56277.502.1005.6 на 24кв.м. на един етаж;**7.**сграда хангар депо, гараж 56277.502.1005.7. на 24кв.м., на един етаж и**8.**селскостопанска сграда 56277.502.1005.8, със застроена площ от 24кв.м. едноетажна, като сградата **под №5** / селскостопанска сграда 56277.502.1005.5, на 12кв.м., на един етаж е заградена като свинарник. На самата скица, тази сграда се намира на страничната регулационна линия със съседния имот идентификатор 56277.502.1006/ от северозапад/, а в самия ПИ в който е разположена граничи от югозапад със селскостопанска сграда 56277.502.1005.4, застроена на

10кв.м.,на един етаж .Процесната жилищна сграда на 120кв.м. с идентификатор 56277.502.1005.2, е разположена югозападно от селскостопанска сграда 56277.502.1005.4, тоест процесният животновъден обект не граничи пряко с жилищната сграда в ПИ, като между двете сгради се намира сградата с идентификатор 56277.502.1005.4 Според скицата ПИ и сградите в него са съсобственост на три лица в идеални части-С. А.а, Н. Ф. и Т. А.. Съгласно представен по делото нотариален акт за дарение на недвижим от 25.06.2014г. №20, том II,рег.№1953,дело №214/2014г. по описа на нотариус Г.В., ответникът Т. С. А. е надарен от майка си С. Т. А.а с 200/480 идеални части от имот пл.№1850, целия с площ от 480кв.м., за който е отреден УПИ XVII-1850 в кв.105 по ПУП на гр.П., с административен адрес гр.П., обл.Пазарджик, ул.“С.“ №18, при съседни за УПИ: УПИ XVI-1849; улица; УПИ XVIII-1851;УПИ V-1837 и УПИ VI-1838. Дарителят не е запазил правото си на ползване върху дарявания имот. Във връзка със заявление на ответника до общината от 23.01.2018г. за отглеждане на домашни животни за собствени нужди, Община П. му е отговорила като е посочила условията на които трябва да отговарят стопанските постройки от селскостопанско предназначение, отстоянията им от жилищни сгради на които следва да се намира /на 3м. от ДРЛ/ и на 6метра от жилищни сгради, като лицето има право да угодява свине до три броя на квадратура в зависимост от теглото на прасето. Установява се, че на 01.02. 2018г. ответникът Т. А. като възложител е сключил договор с д-р Р.Н.Ч., осъществяващ ветеринарномедицинска практика и вписан в регистъра на Обл.ДБХ-Пазарджик с №130020,като управител на ветеринарно-медицинско заведение вписано по реда на чл.30 от ЗВМД, с рег.№1392016 в гр.П. като изпълнител, сключен на основание чл.137б от ЗВД, с което му се възлага от собственика на животновъден обект, а изпълнителят приема за срока на договора да предоставя ветеринарно-медицински услуги като комплекс от дейности-изпълнение на мерките по държавна профилактична програма и програмите за надзор и ликвидиране на болестите по животните, профилактика, лечение и диагностика на болестите по животните и други свързани с тях дейности по отношение на животните, отглеждани в животновъдния обект на възложителя, като договорът е сключен със срок до 31.12.2016г. с опция да бъде продължен за още една календарна година. В договора подробно са конкретизирани правата и задължения на страните по изпълнение в срок на всички мерки по държавната

профилактична програма и програмите за надзор, ликвидиране на болестите по животните, срещу заплащане от възложителя. Представена е преписката от ОДБХ-Пазарджик във връзка с искането на Т. А. за регистриране на животновъден обект по реда на чл.137 от ЗВМД от 02.02.2018г., по което заявление е назначена комисия от Обл.ДБХ за извърши оглед и проверка на искания обект, както и на документацията и да се произнесе положително с изготвяне на удостоверение за регистрация на обекта ако същият отговаря на всички изисквания. От комисията е издадено удостоверение за регистрация на животновъден обект /ЖО/ №101/12392 от 15.06.2018г., с което е удостоверено, че процесният животновъден обект, предназначен за отглеждане на свине, с капацитет до 2бр, и с отговорно лице/собственик/ Т. С. А., с адрес гр.“П., ул.“С.“ №18, отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, одобрен е с протокол от 14.05.2018г. от комисията, вписан е в регистъра на Обл.ДБХ-Пазарджик и в ИИС на БАБХ, Вет ИС и има ветеринарен регистрационен номер №...-0251.В отговора е записано още, че към момента на издаване на процесното удостоверение са били адекватно съобразени и спазени действащите нормативни изисквания на регистрация на животновъден обект-лично стопанство за отглеждане на свине. Допълнено е, че към 18.06.2021г. е извършена проверка на място, което е установено че във въпросния животновъден обект, към момента се отглежда 1бр. прасе, на което е поставена ушна марка и произхожда по документи от регистрирана свинеферма, като прасето се отглежда в масивна бетонна постройка, предназначена за селскостопанска сграда, съгласно скицата на имота, издадена от СГКК-Пазарджик на ПИ с идентификатор 566277.502.1005, при много добри хигиенни условия-постройката е устроена по начин, непозволяващ достъп на други животни и гризачи; снабдена е с питейна вода и е с изградена канализация като площта ѝ е напълно достатъчна за отглеждане на прасето. Констатациите в документа и верността на изнесеното в него не са оспорени от ищцата Ф.. Направен е извод, че прасето се отглежда в пълно съответствие с ветеринарно-медицинските изисквания по ЗВМД и Наредба №44 от 20.04.2006г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти. Към писмото с изх.№Пз-1884 от 18.06.2021г. е приложен и констативния протокол №5126/22.04.2021г. на извършилия проверката на животновъдния обект. Приложени са и още два протокола за проверки в процесния животновъден обект по повод на искане на ищцата Н.

Ф. от 21.10.2019г./№26/ и на 11.10.2019г. /№22/, като в резултат на проверките проверяващите не са констатирали наличие на свине в обекта. Констатациите също не са оборени от ищцата.

Ищцата се легитимира по дарение от родителите си като съсобственик заедно със сестра си С. Т. А.а /самостоятелно на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от застроено и незастроено дворно място с площ от 480 кв.м. и на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от приземния етаж-две стаи с изглед към дворното място и на гараж от към съседи-М. Д.; всичко това представляващо парцел XVII-1850 в кв.105 по плана на гр.П., при съседи-улица, Ив.Я., М.Д. и н-ци Ф. Д., при запазено право за пожизнено безвъзмездно ползване от страна на дарителите Т. С.Д. и М. Х.Б. върху дарявания имот.

С Постановление №2216/ 2021г. от 17.08.2021г. на прокурор от Териториално отделение П. при Районна прокуратура Пазарджик, е отказано да бъде образувано досъдебно производство и е прекратена преписка вх. №2216/2021г. по описа на същата прокуратура поради липса на достатъчно данни, от които да се направи основателно предположение за извършено от Т. А. престъпно деяние по смисъла на чл.339а ал.1 от НК /Който без надлежно разрешение, което се изисква по закон, произвежда, използва, продава или държи специално техническо средство, предназначено за негласно събиране на информация, се наказва с лишаване от свобода от една до шест години/, както и друго престъпление от общ характер. В решаващите си мотиви прокурорът е посочил, че от проверката е установено, че във връзка с жалбата на Н. Ф. и М.Ф., в която се твърди, че в имота им в гр.П., е имало поставени камери за видеонаблюдение, за които предполагат, че това е сторено от един от съсобствениците, с което последните не били съгласни и никой нямал право да ги снима без тяхно съгласие, в снети писмени обяснения от другия собственик Т. С. А., се признава факта, че същите са монтирани от него, на барбекюто негова собственост, като същите били насочени към обекти в двора-също негова собственост-входната врата към жилищната сграда, ветеринарния кабинет и към барбекюто. Другата камера заснемала 2бр.гаражи, които също били негова собственост. Като причина А. да постави камерите било безпричинно отрязване от ищцата Н. Ф. на тръба за питейна вода, водоснабдяваща животновъдния обект на А.. Заявено с категоричност от А. пред органите на МВР било, че камерите наблюдавали само неговите обекти и че за това е сложил предупредителни табели на

обектите в двора, които били наблюдавани от камерите. В докладната записка било отразено, че от прегледаните записи на двете камери се установявало, че едната била насочена към входната врата, която практически се ползва и от Ф. и можело да се види само при влизане и излизане в сграда, а за другата камера не се установило заснемането на жалбоподателите. Отразено е и това, че на Т. А. е съставен предупредителен протокол по чл.65 от ЗМВР, да не се саморазправя с жалбоподателите, като спорните въпроси да се решават по установения ред, като при необходимост да премахне или премести видеокамерата, в случай че се засяга периметър на чужд имот. Позовавайки се на тези установени факти, прокурорът е заключил, че да е налице престъпно деяние по посочения текст, следва дееца без надлежно разрешение, което се изисква по закон да произвежда, използва, продава или държи специално техническо средство, предназначено за негласно събиране на информация, какъвто не бил конкретния случай. Допълнено е, че в хода на проверката се установява, че камерите са закупени от А., и действително са били насочени към имот, негова собственост, като единствената цел за поставянето им според последния била охрана и сигурност на личното си имущество, поради което няма данни за извършено престъпно деяние.

По делото е допусната и изслушана съдебно-ветеринарно-медицинска експертиза, заключението по която с вх.№2958 от 17.11.2021г. изготвено от експерта д-р В. Т. Т., вписан в списъка на вещите лица към РС-Пловдив, въззивният съд възприема изцяло като обосновано, компетентно изготвено и неоспорено от страните и от което се установява, че животновъдният обект с регистрационен номер №...-0251, собственост на С. А. отговаря на всички ветеринарномедицински изисквания. Посочено е още, че Наредба №44 за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдни обекти от 2006г. касае понятия като лично стопанство, до колко прасета се разрешава да се отглеждат, какво представляват животновъдните обекти за отглеждане на свине в лични стопанства и какво представлява собственика или ползвател на животински обект/чл.4 а,чл.11/, разпоредбите по ЗВД за задължителната регистрация на животновъдния обект по чл.137 и ал.1, издаваното удостоверение за регистрация; задължение за извършване на редовно профилактично ветеринарномедицинско обслужване и незабавно лечение при заболяване /чл.150 ал.1 т.1, както чл.11 от Наредба №40 от 02.12.2008г. за условията за отглеждане на селско-стопански животни, съобразени с техните

физиологични нужди-чл.11, като в тази връзка е констатирано от експерта, че А. има сключен договор за предоставяне на ветеринарно-медицински услуги, а съгласно Наредбата за определяне обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селско-стопански животни на територията на гр.П. от 30.09.2020г. се предвижда забрана за отглеждане на животни в съсобствени парцели без писмено съгласие с всички съсобственици, която не касае ответника предвид регистрацията от 15.03.2006г., липсват изрични указания за действието на наредбата за минало време, и че разстоянието от вратата на животновъдния обект до врата на ищцата е 6.20м., а до прозореца ѝ е 10м., от което експертът заключава, че посочените ветеринарномедицински изисквания се отнасят към спазване на хигиената за хранене и гледане на животни, както и за тяхното здравословно състояние; че животното в животновъден обект рег.№...-0251-прасе ,мъжко на 8-месечна възраст, с ушна марка е клинично здраво, отглеждано съгласно всички законови нормативи както и категоричния извод, че няма абсолютно никакви предпоставки животното да е източник за заразяване на хора, както и за замърсяване на околната среда. Макар да е оспорена експертизата от ищцата от гледна точна точността на измерванията и изискванията за отглеждане, същата е приета по делото, като не е направено допълнително доказателствено искане от ищцата за назначаване на допълнителна експертиза.

По делото е разпитан като свидетел Е.В.К., роднина на двете страни, която установява, че е съсед на процесния имот Знае, че в имота на страните е изграден свинарник, долепен до оградата на имота на свидетелката, в който има прасе. Твърди, че през лятото има миризма, като изгрее слънцето, има мухи, когато трака нещо се чува. Посочва, че ищцата е притеснена от тези неща, че прасето е близко до нея, като сочи разстояние от врата до прасето от 2метра.Според свидетелката ищцата не може да си отвори поради това нито прозорец нито врата. Твърди, че има миризма и че тя е усеща и на своя двор, като не дава повече сведения каква е тази миризма, на какво би я оприличила и кой според нея би бил източника на същата-прасето, свинарника, неизчистени фекалии и изпражнения от животното или от нещо друго, имало ли е подобни миризми преди да се отглежда прасето има ли разлика в тези миризми преди и след отглеждането на прасето. Съобщава, че ищцата ѝ се е оплаквала, че мирише и че има много мухи, но не конкретизира от какво

точно е тази миризма и каква е конкретната причина да има мухи. Твърди, че е уловила мишлета, но не съобщава откъде същите са се появили, какво са обитавали, и къде точно ги е заловила. Знае, че в двора на ищцата и ответника има поставени камери, като камерите гледат кой влиза и кой излиза, като не сочи въз основа на какви свои преки възприятия прави извод, че камерите гледат кой влиза и излиза и от къде точно. Повтаря, че ищцата е била притеснена. Обяснява, че никой не е искал от свидетелката разрешение да отглежда прасе. Допълва, че има лична представа какво представлява свинарника, като според нея той е разделен на две, като от страната на ответника А. има прозорец и врата, а другата страна се ползва от ищцата която си слага дърва. В момента вратата била дървена, както и прозореца, не може да каже дали на прозореца има комарник. Знае, че прасето е в помещението от Великден на 2021г, знае, че в свинарника има чешма за вода която работи. Знае, че в двора има две камери, едната отпред до пътната врата, а другата навътре, като едната гледа към кабинета, а другата към гаража. Обяснява, че спряла да ходи в имота защото била притеснена, да я гледат през камерата. Не може да каже кога са поставени камерите. Предполага че са сложени от ответника А. и че в имота непрекъснато има хора, че едната камера е до кабинета на ответника, която гледа към двора, а не към улицата. Свидетелката М. Я. Ф.-С., дъщеря на ищцата и първи братовчед на ответника установява, че към момента камерите продължават да са на двора и да заснемат входната врата и че на камерите се вижда абсолютно всичко, като не уточнява твърдението ѝ дали се гради на видени от нея конкретни записи от същите или ѝ е препредадено от друго лице. Твърди, че родителите ѝ са пълен ужас и не смеят да излезнат да изпуснат една цигара. Допълва, че родителите ѝ се притесняват от заснемането на влизането им, или излизането им и пушенето, като всичко това се заснемало, че се заснемат децата на свидетелката и на брат ѝ, включително при къпането им по гащи през лятото в поставен в двора басейн. Не сочи, че в резултат на поставените камери децата и свидетелката, както и ищцата да са се отказали повече да се къпят в басейни или че тя е променила поведението относно дрехите които носи в момент на заснемане от камерите. Ищцата се обадила на дъщеря си и била в ужас от поставянето на камерите. Свидетелства, че синът ѝ и тя били предмет на непрекъснато заснемане с процесните камери, когато била в имота, като през лятото била по-леко облечена и се притеснява какво

ще се види и кой ще го види. Свидетелката не установява, записите от камерите да са били предоставено от ответника на трето лице и да е злоупотребено с тях. Свидетелката обяснява, че децата знаят за камерите, виждат ги и ги е страх, като не уточнява от какво точно и как е причинен този страх. Знае, че от двора не е имало до момента кражби. За прасето знае, че има такова в свинарника и че майка ѝ се е оплаквала, че мирише ужасно и има мухи, но не конкретизира кой или кои са източниците на миризмата и на мухите. Миризмата се усещала постоянно, не можело да се отвори прозорец защото мирише, а мишки се хващали постоянно. Не уточнява къде точно са хващани. Знае, че свинарника е правен от бащата на свидетелката и от дядо ѝ, в последствие разделен на две като ответникът А. сложил дограма-прозорче, вратата била същата откакто е направена. Предполага, че мишките са в гаража където се държи храната за прасето. За едната камера знае, че е преместена, не гледа към двора, а към входната врата, а другата гледа когато точно преминаваш. Посочва, че когато се отвори входната врата директно едната камера гледа и самото стълбище, за качване към етаж. За другата камера знае, че е сложена по вътрешната стена и като се преминава се вижда кой влиза и кой излиза. За предходен период от време свидетелката сочи, че едната камера е била обърната и е гледала към трите гаража и целия двор и отстрани където е двора на родителите ѝ и там където се намира животното. Уточнява, че едната гледа само към входната врата и другата когато се минава покрай нея и самия навес и че камерите виждат кой-влиза и кой излиза. Знае, че сградата за свинарника е била обща ,не е била разделяна и че през 2015г. ответникът А. изградил ограда на неговата си половина и за да отглежда свине, за което не е искал разрешение от родителите на свидетелката. Свидетелят Ф. Т.ов Н., без родство със страните установява, че е съсед на процесния имот, посещавал е двора на страните и знае, че в него има свинарник, виждал го е изграден е от алуминиева дограма, с комарник. Знае от ответника, че отглежда там прасе, като при огледа му свидетелят установил, то е голямо, в свинарника било доста чисто, има течаща вода , и не е усетил никаква миризма и звук издаван от прасето както когато и бил на място, така и когато е работил в собствения си съседен двор. Знае от ответника, че последният отглежда прасе от много години. За камерите в двора знае, че той ги е поставил /отв. А./, видял е и поставен стикер на вратата, указващ, че има видеонаблюдение. По повод на камерите знае, че е

идвала полиция, която му е направила проверка, за поставените камери, за което ответникът подписал протокол. Свидетелят не знае, дали в момента има камери. Според свидетеля разстоянието между свинарника и жилищната сграда е от 5-6 метра. За камерите допълва, че едната се намира на барбекюто и втора навън. Свидетелят сочи, че ответникът му е показвал записите които снимат барбекюто и входа на къщата от към улицата снима и вътре. Предполага, че едната камера е била поставена отвън и че ответникът му е показал какво точно снимат камерите-барбекюто, свинарника и общия вход.

Обжалваното решение е валидно и частично допустимо.

Постановено е от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му компетентност, по предвидения процесуален ред и форма и при наличие на правен интерес за ищцата да установи, в качеството си на съсобственик на процесния недвижим имот, че от страна на другия съсобственик ответника Т. А. се извършват неправомерни и неоснователни действия с които се пречи на ищцата да осъществява и упражнява в пълнота правото си на собственост върху процесния недвижим имот изразяващи се в неправомерно отглеждане на животно /прасе/ в съсобствен имот без съгласие на последната и да иска присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди от присъствието на животно в обекта свинарник и свързаните с това негативни изживявания.

Искането за премахване на камерите е мотивирано от ищцата с това, че чрез тях се извършва видеозаснемане с което на ищцата се нарушава правото на личен живот, право на неприкосновеност и ненамеса в личното пространство, право да не бъде следена, снимана или записвана свързано и със защита на личните ѝ данни ,личен живот и неприкосновеност, и да иска присъждане на обезщетение за вредите причинени от тези действия и поведение на ответника, доколкото същата търпи в чисто личен план, а не в защита правото си на собственост в съсобствения имот неудобства и стрес и притеснения от заснемането ѝ от поставени без нейно знание и съгласие камери от ответни в съсобствения им имот.

Следва да се отбележи че по първия от обективно съединените искове с правно основание в чл.109 от ЗС исковият Пещерски районен съд е приел същият за основателен като е осъдил ответника Т. С. А., с ЕГН-***** да преустанови действията, с които пречи за спокойното и необезпокоявано

ползване на имота на ищцата Над Т. Ф., като прекрати отглеждането на животно/прасе/ в съсобствения недвижим имот и сграда с идентификатор 56277.502.1005.5 в гр.П., ул.“С.“ №18, и предвид необжалването му с въззивна жалба, същото е влязло в законна сила на дата 21.03.2022г.-понеделник присъствен ден, тоест със сила на присъдено нещо между страните е установено наличието на неоснователни действия извършвани от страна на ответника с факта на отглеждането на прасе в съсобствен имот, с което се пречи на ищцата Н. Ф. да упражнява в пълен обем правото си на собственост върху процесния съсобствен имот, и е разпоредено от съда тяхното преустановяване/прекратяване отглеждането на прасе/, предвид на което в тази част и по отношение на този иск с правно основание в чл.109 от ЗС първоинстанционното решение е влязла в законна сила и ще следва да се съобрази от въззивния съд по повод произнасянето по иска за претендирано обезщетение за причинени неимуществени вреди от това неоснователно отглеждане на животно.

Исковата претенция по чл.45 от ЗЗД във връзка с чл.109 от ЗС в размер на 3000лв обезщетение за неимуществени вреди е изцяло неоснователна.

В исковата си молба ищцата Н. Ф. претендира да е претърпяла неимуществени вреди от „квичене, наподобяващо на звук, издаван от прасе“, ...“започна да мирише доста неприятно“, „всекидневно в двора ни се разнася неприятна миризма, а със затоплянето на времето вонята се засили; двора се напълни с мухи, като се чудим как да се предпазим от разнасянето на зарази; разстоянието между прозореца на вратата на жилището до постройката на прасето е около 5м.“, „С оглед на изложеното „... да осъдите ответника да преустанови действията с които пречи на спокойното и необезпокоявано ползване на имота, като прекрати отглеждането на прасе в съсобствения недвижим имот и да го осъдите да ми заплати обезщетение в размер на 3000лв за претърпени неимуществени вреди от възпрепятстването на спокойното ползване на имота и дискомфорта който изпитвам от миризмата, популациите от насекоми и шума, свързани с наличието на животно-прасе, отглеждано от ответника в съсобствения ни имот без мое съгласие от 16.04.2021г. до датата на подаването на исковата молба 02.06.2021г. / или за

общо 47 календарни дни/, ведно със законната лихва за забава.

От така изложените факти и обстоятелства в исковата молба не става ясно кой е първоизточника на неприятната миризма /воня/ която ищцата е констатирала, дали това е самата свиня при положение, че в този свинарник години наред се е оглеждало такова животно, като свидетелката не конкретизира, че такава воня е била налична и при предходно отглеждане на прасе или същата е резултат от неподдържан съгласно ветеринарно-хигиенните правила свинарник или че тази миризма е резултат на отделяни от животното фекалии, които собственикът не е почиствал своевременно и ежедневно въпреки задължението си за това или вонята е резултат от произхода /породата/на самото животно като такова, а не в резултат на неговото непочистване и неизмиване с течаща вода от собственика му или вонята е резултат на друг фактор, пренасянето ѝ чрез мухите или се касае за воня причинена от нещо друго. Ищцата свързва вонята само с прасето, като по делото не се установява самата порода отглеждано прасе да е такава, че организъмът на животното да възпроизвежда от само себе си такава воня примерно и да изхвърля чрез кожата си и животното да не е било почиствано и дезинфекцирано.

Следователно исковата претенция за обезщетение е неоснователна поради недоказаност на причинно-следствената връзка между поведението на животното отглеждано от ответника от което да е възпроизведена процесната воня и настъпилите твърдени негативни последици за ищцата-неприятна воня, мухи, разнасяне на зарази.

В нито един от констативните протоколи на Община П., както и в който да било друг документ приложен по делото както и от заключението на ветеринарно-медицинската експертиза не се установява, да е налице неприятна миризма, която да произхожда от отглежданото прасе или от негови изпражнения или фекалии. В нито един протокол, както и нито един свидетел не сочи, че миризмата е в резултат на непочистени от собственика на прасето изпражнения или фекалии или от самото прасе и че мухите са налични там именно по тази причина.

Не се установява твърдяната силно неприятна миризма да е резултат от общото състояние на свинарника и неподдържането му в изправност, в частност хигиена, чистота, дезинфекция и други в санитарно-хигиенно

отношение като занемарен и непочистван ежедневно и при липса на ритмична дезинфекция на обекта.

Следователно по делото не е установено по несъмнен и категоричен начин, че отглежданото от ответника прасе в съсобствен свинарник с което се пречи на ищцата да осъществява в пълнота правото си на собственост върху обекта, е източник на неприятната миризма, мухи и воня. Всички констативни протоколи и заключения са в посока, че за отглеждането на прасето са създадени и съответстват на всички ветеринарно-медицински изисквания по ЗВМД и при много добри хигиенни условия, нарушавания на които не са констатирани от проверяващите контролни органи. Липсват нарушения както по отношение на регистрацията на обекта като животновъден обект така и на самото прасе така и на нарушени хигиенни условия на които следва на отговаря.

Не се установява по делото от никой от свидетелите да е констатирал еднократно или систематично квичене, наподобяващо звук издаван от прасе по начин, по интензивност по сила и по продължителност, който в една или в друга степен да е довел до възпрепятстване спокойното ползване на имота от ищцата Ф., до дискомфорт, до неудобства, поради което това твърдение на последната е недостоверно и недоказано от събраните по делото доказателства.

Предвид изложеното Въззивният съд намира, че претенцията на ищцата Ф. за обезщетение за неимуществени вреди изразяващи се неудобства от изпитване от миризмата/воня / от животното, от популациите на насекоми и от шума / в размер на 3000лв е неоснователна по основание и по размер. Не е осъществен състава на чл.45 от ЗЗД за причинени тези твърдени неимуществени вреди от другия съсобственик на имота ответника Т. А.. Затова претенцията е неоснователна.

Претенцията по искането за премахване на поставените в имота на ищцата 2 броя камери и за присъждане на обезщетение, са квалифицирани от първоинстанционния съд по чл.109 от ЗС респективно обезщетение по чл.52 във връзка с чл.45 от ЗЗД и във връзка с чл.109 от ЗС, **тоест с иск за защита правото на собственост и за обезщетение от претърпени неимуществени вреди от неоснователните действия на ответника А. изразяващи се в**

поставяне на два броя камери в съсобствения на страните имот, с което на ищцата се пречи да упражнява в пълнота правото си на собственост **каквито факти и обстоятелства не са изложени в исковата молба и поддържани в хода на производството**

Както се посочи в исковата молба ищцата твърди и излага обстоятелства, че чрез поставянето от ответника на два броя камери разположени в съсобствения на страните имот, ѝ са нарушени правата ѝ свързани с личните данни, нарушен е личния живот на ищцата и неприкосновеност, като се цитира чл.32 ал.1 и ал.2 от Конституцията на Р България в контекста на твърдяното от нея, че същата предвижда изрична забрана за следене, фотографиране и записване и други за всяко лице без неговото знание и въпреки неговото изрично несъгласие, като ищцата иска прекратяване на тези действия спрямо нейната личност извършвани от ответника-да бъде снимана, тя и членовете на семейството ѝ /видеозаснемане/ и да бъдат премахнати камерите поставени в съсобствените сгради и да се въздържа за в бъдеще от подобни актове, с които се нарушава правото ѝ на личен живот и неприкосновеност. В писмената си защита депозирана по делото пред първата инстанция ищцата продължава да твърди, че по претенцията ѝ за премахване от ответника на двете камери и претендирано обезщетение, се касае, за поставени две камери без съгласието и разрешението ѝ ,цитира се отново разпоредбата от КРБ-чл.32 ал.2, претърпените вреди според ищцата са именно от стреса и от смущението което изпитва от заснемането, и притеснения от заснемане на децата, като допълва, че независимо ,че Прокуратурата е приела за липса на престъпление на процесното деяние на ответника, същото е нарушение на правата на ищцата и необосновано засяга правото ѝ на личен живот и неприкосновеност, от което същата търпи неимуществени вреди, като чрез процесните действия на ответника -снимане, видеозаснемане се нарушава правото ѝ на личен живот и неприкосновеност за което ѝ се следва при доказване обезщетение за търпени от последната неимуществени вреди-стрес, притеснения, безпокойство нарушаване правото ѝ на личен живот и неприкосновеност в резултата на неправомерни и незаконни действия на ответника.

В случая Пещерският районен съд се е произнесъл по непредявен иск. Следва да се отбележи, че въпросът за правомощията на съда да се произнесе само в пределите на търсената защита се разрешава в практиката

на ВКС непротиворечиво. В обобщение на тази трайно установена съдебна практика в постановените по реда на чл.290 от ГПК решение № 306/29.06.2011 г. по гр. д. № 961/2011 г. на Първо ГО на ВКС; решение №16 от 24.03.2011г. по т.д.№ 354/2010г. на Първо ТО на ВКС; решение № 140 от 07.10.2009г. по т.д.№ 342/2009г. на Второ т.о на ВКС ; решение № 528 от 11.06.2010г. по гр.д.№1218/2009г. на първо ТО на ВКС ; решение № 94/09.05.2014 г. по гр. д. № 566/2013 г. на Трето ГО на ВКС; решение №128 от 22.02.2016г. по гр.д.№931/2015г. на Второ г.о. на ВКС и решение №138 ат 22.02.2016 по гр.д.№2722/2015г. на Второ ГО на ВКС ; решение №153 от 24.06.2016г. по гр.д.№716/2019г., първо г.о. на ВКС е прието, че съдебното решение е недопустимо когато е постановено по непредявен иск - когато съдът не е разгледал релевантните за спора обстоятелства така, както са заявени от страните, а в противоречие с диспозитивното начало е основал решението си върху други, незааявени по надлежния ред факти. Съдът е длъжен да даде защита на субективното право само в онези рамки и по онзи начин, който е поискан от ищеца, като диспозитивното начало в процеса изисква от съда да не излиза извън рамките на търсената защита, и доколкото ответникът изгражда защитата си с оглед заявените в исковата молба обстоятелства и факти, съдът не би могъл по своя преценка да ги променя, като в противен случай би се стигнало до самосезиране и възможност да се предизвика правна промяна в правната сфера на различни правни субекти по почин на съда, което е недопустимо и противоречи на правната същност на иска като процесуално правомощие от категорията на публичните субективни права, както и на диспозитивното начало на гражданския процес. Когато съдът е излязъл извън спорния предмет, като е присъдил нещо различно в сравнение с исканото от ищеца, респективно когато съдът в нарушение на принципа на диспозитивното начало се е произнесъл по предмет, за който не е бил сезиран, тогава решението му е недопустимо като произнесено по непредявен иск.

В случая както се посочи ищцата Н. Ф. твърди в исковата молба, позовавайки се и на нормата на чл.32 ал.2 от Конституцията на Р България, че ответникът Т. С. А. е поставил на съсобствени между страните сгради камери, насочени към двора и имотите в него, без нейното съгласие и категорично противопоставяне да бъде снимана, при сформирал се и изявил се стрес от възможността ищцата и членовете на семейството ѝ да бъдат

снимани, фотографирани или записвани без тяхното съгласие ,като по този начин са ѝ нарушени и правата свързани с нейната личност-със защита на личните данни, засягане на малолетни деца и обект на престъпни действия, с което ѝ се нарушава правото на личен живот и неприкосновеност, тоест обобщено ищцата се позовава на грубо нарушени лични свои правата, засягане неприкосновеността на личността, принудена е да търпи да бъде снимана против волята му, че чрез това наблюдаване ще се следи личният му живот и живота на семейството ѝ, посещенията в двора и влизането в имота , ще бъде изложен на показ и застрашен животът му с информацията, която се събира незаконно, което нарушава конституционните му права, и поддържа, че вредите, които е понесла, са морални страдания, безпокойство, стрес, накърняване на личността и чувство на безсилие, страх и невъзможност да се придвижва свободно в дома си. Исковият съдът е следвало да разгледа така определения правен спор с оглед посочените от предявилото иска лице като релевантни за спора обстоятелства - ищцата е посочила конкретни обстоятелства, от които извежда претендираното право, посочила е конкретна причинна връзка между вредите, които твърди, че е претърпяла и продължава да търпи по причина извършено от ответника А. действие, уточнила е какви вреди са ѝ причинени и по какъв начин счита, че същите следва да бъдат поправени от ответника, подчертавайки при това, че предявеният иск не е в защита на имота, в който живее, нито в защита на собствеността му, а в защита само на нейната си личност. Защита на собствеността на имота която ищцата има е била предмет на другия обективно предявен иск по отношение неправомерното отглеждането в съсобствения имот на животно /прасе/. Че претенцията в същност е за защита на личните права и свободи на ищцата, правото на неприкосновеност на личния живот, правото на лична свобода, право на живот, неприкосновеност на личността, защита на личните данни, каквото е заснемането с камера, право на защита срещу незаконна намеса в личния и в семейния живот, посегателство срещу честта, достойнството и доброто му име, се посочва и във въззивната жалба на ищцата. Приемайки въпреки това, че е сезиран по отношение премахването на процесните камери с иск за защита на собствеността по реда на чл.109 от ЗС и произнасяйки се по този иск, съдът е постановил решение, което е недопустимо. Поради това по реда на чл.270 ал.3 от ГПК следва да бъде обезсилено първоинстанционното решение в обжалваната му част по отношение на

претенцията за премахване на неоснователно поставените в имота камери и за претендираното на това основание обезщетение за претърпени неимуществени вреди от заснемането и видеозаснемането с тези камери на ищцата и делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд с указания предявените искове, включително и искът за присъждане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди, да бъдат разгледани на действително предявеното основание, с оглед на което да бъде разпределена и доказателствената тежест за релевантните, подлежащи на доказване факти.

Водим от горното Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА на основание чл.270 ал.3, изр.Трето от ГПК решение на Пещерски районен съд №187 от 25.02.2022г. постановено по гр.д. №20215240100589 по описа на съда за 2021г., **В ЧАСТТА С КОЯТО** е отхвърлен иска по чл. 109 от ЗС на Н. Т. Ф., ЕГН:***** , адрес гр.П., ул."С."№ 18, да се осъди Т. С. А., ЕГН:***** , адрес гр. П., ул."С." №18 да прекрати действията - снимане и видеозаснемане на ищцата или членовете на семейството ѝ, както и да се премахнат камерите, поставени на съсобствените им сгради, да се въздържа и за в бъдеще от подобни актове, с които се нарушава правото ѝ на личен живот и неприкосновеност, както и облигационните искове по чл. 52 във връзка чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за осъждане ответника да ѝ заплати обезщетение в размер на 3000 лева за претърпените от ищцата неимуществени вреди в резултат на тези действия за периода от 23.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Пещерски районен съд В ТАЗИ МУ ЧАСТ за НОВО разглеждане на ПРЕДЯВЕНИЯ ИСК ОТ ДРУГ СЪСТАВ.

ПОТВЪРЖДАВА решение на Пещерски районен съд №187 от 25.02.2022г. постановено по гр.д.№20215240100589 по описа на съда за 2021г., **В ЧАСТТА С КОЯТО Е ОТХВЪРЛЕН ИСКА** по чл. 52 във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД на Н. Т. Ф., ЕГН:***** , адрес гр.П.

ул."С."№ 18, ЗА ОСЪЖДАНЕ на Т. С. А., ЕГН-*****, адрес гр. П., ул."С."№18, да заплати на ищцата Н. Т. Ф. обезщетение в размер на 3000 лева, за претърпени неимуществени вреди от възпрепятстването на спокойното ползване на имота и дискомфорта, който изпитва от миризмата, популациите от насекоми и шума, свързани с наличието на животно-прасе, отглеждано от ответника в съсобствения ѝ имот, без нейно съгласие за периода от 16.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ в едномесечен срок в обезсилената част на първоинстанционното решение, а в останалата част е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____